

BELGISCHE BONBONS

Eenakter

door

EDWIN WOONS

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **BELGISCHE BONBONS** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **EDWIN WOONS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2015 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **3** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Jongen - Scholier/student, nog geen 20

Meisje - Scholier/student, nog geen 20

Vrouw - Tussen de 60 en 70 jaar.

DECOR:

Op het toneel staat enkel een bankje waar de jongen en het meisje op zitten.

Jongen heeft laptop bij zich en het meisje maakt aantekeningen in een schrijfblok.

Beiden hebben nog een tas bij zich.

Jongen: (*zit op bank in park*)

Meisje: (*zit naast hem*)

Vrouw: (*moeizaam ter been, komt aan lopen*) Nou, dat valt niet mee hoor, op mijn leeftijd. Nee, dat valt zeker niet mee. Zo, zo, ja, ja.....nou, dat heb ik echt even nodig. Eventjes zitten. Jullie zullen wel denken, waarom is dat mens zo moe. Ik heb net een nieuwe heup gehad. Volgens mijn man is dat mijn eigen schuld. Hij vindt altijd dat ik het te snel op mijn heupen heb. Daar zijn heupen niet voor gemaakt, zegt hij. Mijn man weet veel hoor. Daarom ben ik ook met hem getrouwd. Omdat hij zoveel weet. Ik ben ook niet dom hoor, echt niet, maar mijn man, die weet gewoon heel veel. Ik ga d'r maar is even bij zitten. Of stoor ik jullie.

Jongen: Ja, nogal.

Vrouw: Oh.....

Meisje: Daar verderop staat ook een bankje. Ga daar maar zitten.

Jongen: Wij zijn druk bezig.

Vrouw: Ach ja, de jeugd he, altijd maar druk, druk en nog eens druk. (*gaat zitten*) Ik zal jullie niet storen hoor. Maar ik wil eventjes uitrusten.

Jongen: Je stoort ons wel.

Vrouw: U. Je zegt u tegen oudere mensen. Geen je of jij.

Jongen: (*tot meisje*) Die is niet goed bij d'r hoofd.

Vrouw: Ik hoor je wel hoor

Jongen: (*tot meisje*) Ouwe mensen horen toch niet zo goed meer?

Meisje: (*tot jongen*) Ssst, ze hoort je wel. Die oudjes hebben allemaal een hoorapparaat in.

Vrouw: Aan mijn oren mankeert nog helemaal niks. Vreemd hoor, waarom denken jonge mensen nu altijd dat wij ouderen van alles mankeren? We zijn nog heel vitaal hoor.

Jongen: Ja, de vaart zit er lekker in met een kunstheup.

Vrouw: Slijtage. Volgens de dokter slijtage. Ik heb mijn hele leven lang moeten bukken. Dat is slecht voor je heupen. Mijn zuster heeft dat ook gehad maar die was al te ver heen. Daar kon geen nieuwe heup meer in volgens de dokter. Als ze per ongeluk nog wel eens bukt dan moet mijn zwager haar weer rechtop zetten. Dat is pijnlijk hoor. En niet vanwege haar heupen, nee ze heeft gordelroos. Als mijn zwager haar dan beetpakt om rechtop te zetten dan gilt ze het uit van de pijn.

Jongen: En waarom praten die oude mensen alleen maar over ziekte en zeer? Omdat ze oud zijn en het grootste deel van de week in de wachtkamer bij een dokter zitten.

Meisje: En als ze zelf niks meer te klagen hebben over ziekenhuizen en zo dan hebben ze wel een buurvrouw of een tante of een vriendin

die van alles heeft meegemaakt.

Jongen: En ze blijven maar leven, lang leve de dokter.

Meisje: Mijn oma is precies zo. Als je vraagt hoe het gaat krijg je eerst alle medische verhalen te horen.

Jongen: Dat ken ik. En als je zelf eens wat hebt dan kennen ze altijd wel iemand die het ook heeft gehad, maar dan nog veel erger.

Meisje: Ik ben een keer met mijn oma naar het ziekenhuis geweest, ze moest op bezoek bij haar vriendin. Die was net geopereerd aan haar galblaas. Mijn oma had dat ook al eens meegemaakt, maar bij haar duurde de operatie wel een uur langer. Die vriendin had weer meer pijn voor de operatie gehad...uiteindelijk zitten er twee van die oudjes op te scheppen over wie nou de meeste ellende heeft meegemaakt. En ook heel belangrijk, wie heeft de beste dokter. Nou, volgens mijn oma had zij de beste omdat de hare net was afgestudeerd en op de hoogte was van de moderne geneeskunde. Natuurlijk vond de vriendin van mijn oma dat zij de beste dokter had.

Maar ja, haar dokter was met pensioen en nu had ze een hele jonge onbekende dokter aan haar bed gehad. Nou, daar had ze moeite mee hoor. Hij nam geen tijd voor haar, hij luisterde niet naar haar pijnklachten en hij was vooral niet vriendelijk.

Vrouw: Daar heb ik ook zo'n hekel aan. Mensen die klagen in de wachtkamer over hoe erg het wel niet met ze is. Dat zijn van die zielige aandacht vragers. Die denken bij een ingegroeide teennagel meteen dat hun hele been er af moet. Nou dan zijn ze bij mij mooi aan het verkeerde adres. Als ik dan vertel wat ik allemaal heb meegemaakt houden ze hun mond wel.

Jongen: Als jij nu ook je mond houdt dan kunnen wij weer verder.

Vrouw: U!

Jongen: *(haalt schouders op)*

Vrouw: Je lijkt op Johan.

Jongen: Sorry?

Vrouw: Johan. Mijn zoon. Nou ja, toen hij net zo oud was als jij nu. Hij was ook zo lang. En hij sprak ook niet zoveel.....'t was een stille jongen. Maar ja, stille wateren hè. Die hebben diepe gronden. Johan ook. Dat had hij van mijn man. Die sprak ook nooit zoveel. Ook zo'n stil watertje. Maar wel hele diepe gronden hoor. Het was thuis altijd wel heel rustig.....stil ook, vaak. De hele zondagmiddag hoorde je alleen het tikken van de klok, terwijl we er toch met z'n drietjes zaten. Het is nog steeds stil in huis. Johan is er niet meer.....hij woont nu ergens in Peking. China.....dat is niet naast de deur hoor, China. Nee dat is te ver weg om even gezellig bij je moeder langs te komen...zomaar op de koffie....of zomaar als ik jarig ben..... China

is ver.....

Meisje: Waarom woont hij nou helemaal in China.

Jongen: *(zucht hoorbaar uit onvrede met het gesprek dat meisje
blijkbaar wil beginnen)*

Meisje: Zucht nou maar niet, ik wil dat gewoon weten.

Vrouw: Geld.....hij is bankier of doet iets met geld....ik weet het niet
precies.

Jongen: Die is dus stinkend rijk met al die bonussen en dat mega-
salaris. Oplichters zijn het.

Meisje: Stil nou maar.

Vrouw: Ik weet niet of hij rijk is.....ik heb hem al zo lang niet meer
gezien.....of gesproken. Ja, dat is ondertussen ook al weer ruim 20
jaar.....wat gaat de tijd toch snel hè.

Jongen: Ja, voor je het weet ben je dood en begraven.

Meisje: Dat zeg je niet tegen oude mensen.

Vrouw: Geeft niet hoor, ik ben al ruim over de helft.

Meisje: Waarom heb jij je zoon zo lang niet gezien?

Jongen: Dat kan je zelf wel bedenken. Ruzie natuurlijk.

Vrouw: Nou ja, ruzie.....Hij kwam op een dag thuis met een Chinees
meisje, dat had hij op een feestje van de bank ontmoet.

Ze heette Jiang.....dat betekende rivier.....Nou dat klopte ook wel
hoor. Als ze d'r zin niet kreeg begon ze te janken.....het leek wel
een rivier, d'r kwam geen einde aan....en dan die vreselijke hoge
harde rot stem van d'r.....brrrrrrrrrr dat was niet normaal. En je
verstond er ook geen woord van he..... Ik kon er geen touw aan vast
knoppen. Ik heb geen hekel aan buitenlanders hoor, echt niet, maar
ik ga gewoon niet met stokjes eten.....

Jongen: Zou ik ook niet doen.

Vrouw: Johan zei dat ik dat wel moest doen....iets met respect en
zo..... ik had toen al een gevoelig maag. Nog steeds hoor, ik moet
echt opletten met wat ik eet anders ben ik zo aan de dunne.

Meisje: Gatver

Vrouw: Dat is ook niet fris, maar als je het hebt dan heb je het hè. Maar
goed, dat had ik vroeger ook al en dat wist Johan natuurlijk best wel.
En toch vragen of ik mee wilde eten bij hem en zijn Chinese vriendin.
En vooral de stokjes gebruiken..... Ik rook het al toen ik binnen
kwam, sambal, knoflook, rode peper, de hele Chinese keuken had ze
in van die hele kleine pannetjes en kommetjes gedaan en ergens op
een fornuis stond een citroenkip te pruttelen.....en na de eerste
hap was het meteen gedaan.....krampen in mijn maag en darmen,
enorme harde winden en nog net op tijd naar de wc.... Dat Chinese
kind zette het meteen op een krijsen en Johan was ook meteen boos

op mij..... z'n eigen moeder.....of ik wel goed bij mijn hoofd was en of ik wel wist wat ik hem aandeed en of ik soms een hekel aan zijn vriendin had en of het nou zo'n grote moeite was om mijzelf te gedragen.

Meisje: En toen bent u boos weggelopen?

Vrouw: Nee, niet boos.....ik kan zo slecht boos worden op Johan.....het is toch me kind.....ook al eet hij met stokjes.....het blijft mijn Johan.....de schat.

Meisje: Mist u hem niet?

Jongen: Lekker bezig jij.

Meisje: Ze vindt het niet erg hoor, dat ik het vraag.

Jongen: Nee natuurlijk niet. Heeft ze weer een reden om langer te blijven zitten.

Vrouw: Ik heb echt geen reden nodig hoor, om te blijven zitten.

Jongen: Daar was ik al bang voor.

Meisje: Wat doe je nou onaardig.

Jongen: Het irriteert me gewoon dat dat mens hier op ons bankje komt zitten. We zijn bezig met een project voor school of ben je dat ondertussen vergeten.

Meisje: Het kan toch geen kwaad om even met iemand te praten.

Jongen: Mij doe je er geen lol mee hoor.

Meisje: Ze heeft even behoefte om te praten, dat merk je aan alles.

Jongen: Die heeft de hele dag door behoefte om te praten. Niet even.

(tot de vrouw) Je man is zeker bij je weggelopen omdat je zoveel kwebbelde?

Vrouw: U. Je zegt u tegen oudere mensen.

Jongen: Echt niet. Thuis zeg ik ook je en jij tegen mijn ouders.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto